

Region Midtjylland

Att.: Regionsrådsformand Anders Kühnau
kontakt@regionmidtjylland.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Kære Anders Kühnau

Sagsnr.
2018-652

Tak for din e-mail af 31. januar 2018 på vegne af regionsrådet i Region Midtjylland.

Doknr.
514759

Du skriver bl.a., at de nuværende regler om generel inhabilitet afskærer en stor gruppe af offentligt ansatte ledere fra medlemskab af de stående udvalg i regionen, og at den nuværende lovgivning er uhensigtsmæssig og kan virke udemokratisk. Du skriver også, at det er en styrke for regionen, at en gruppe af regionsrådsmedlemmerne har faglig indsigt i sundhedsområdet, men at reglen i kommunestyrelseslovens § 29, stk. 2, litra b, har den konsekvens, at en gruppe af ansatte med ledende administrative funktioner inden for eksempelvis regionshospitalet udelukkes fra at kunne sidde i det stående udvalg, hvorunder hospitalsdriften henhører.

Dato
23-02-2018

Jeg har noteret mig regionsrådets synspunkter og er grundlæggende enig i, at repræsentation af regionsrådsmedlemmer med faglig indsigt og erfaring fra det daglige arbejde kan være en gevinst for regionerne. Dette skal imidlertid afvejes over for væsentlige hensyn både til borgernes tillid til forvaltningen af de regionale sager og til effektiviteten af arbejdet i de stående udvalg.

Reglen i kommunestyrelseslovens § 29, stk. 2, litra b – der efter regionslovens § 36 a, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i et regionalt udvalgsstyre – er med til at varetage disse hensyn ved at afskære medlemskab af stående udvalg for ansatte med ledende administrative funktioner inden for et forvaltningsområde, der henhører under udvalget.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at det kan være betænkeligt, at en regionalt ansat i sin egenskab af udvalgsmedlem deltager i tilsyn og kontrol med bl.a. sin egen tjenstlige virksomhed. Dette vil navnlig være tilfældet, hvor der er tale om en ansat med administrative funktioner af mere overordnet karakter. Derudover kan den ansatte som udvalgsmedlem komme i situationer, hvor vedkommende skal tage stilling til op- eller nedprioriteringer af "sit eget" forvaltningsområde, hvilket principielt vil kunne anses for betænkeligt ud fra hensynet til borgernes tillid til saglig håndtering af offentlige midler.

Hertil kommer, at praktiske hensyn taler imod, at et stående udvalg mere jævnlige skal tage stilling til inhabilitetsspørgsmål fra sag til sag efter reglerne om speciel inhabilitet. Det bemærkes herved, at ledende personale i administrationen alt andet lige må forventes oftere end andre medarbejdere at være involveret i behandlingen af et bredere udsnit af sager i forvaltningen, hvorfor spørgsmål om speciel inhabilitet i forbindelse med medlemskab af stående udvalg oftere vil kunne komme på tale i forhold til disse personer.

Også i tilfælde, hvor et stående udvalg ikke varetager den umiddelbare forvaltning af et opgaveområde, men har rådgivende og forberedende funktioner, vil udvalget normalt efter regionsrådets nærmere beslutning have væsentlig indflydelse på områdets



forvaltning, når området efter styrelsesvedtægten henhører under udvalget. Dette kan begrunde, at det også i disse tilfælde vil kunne give anledning til inhabilitetsspørgsmål eller andre spørgsmål som nævnt ovenfor, at ansatte med ledende administrative funktioner på området medvirker ved udvalgets behandling af sager vedrørende områdets forvaltning. Derudover vil det princip, som reglen i § 29, stk. 2, litra b, er udtryk for, kunne anvendes analogt i de tilfælde, hvor medlemskab af et særligt udvalg som nævnt i kommunestyrelseslovens § 17, stk. 4, kan sidestilles med medlemskab af et stående udvalg.

Også i et eventuelt fravær af bestemmelsen i § 29, stk. 2, litra b, ville almindelige forvaltningsretlige regler kunne begrunde, at en regionalt ansat afskæres fra at deltage i et stående udvalgs behandling af sager på grund af inhabilitet. Dette gælder, hvis et medlem anses for inhabil i forhold til en bestemt sag efter reglerne om speciel inhabilitet, jf. forvaltningslovens § 3 og principperne heri. Der ville efter disse regler som nævnt skulle tages stilling til medlemmets eventuelle inhabilitet fra sag til sag. Derudover vil den uskrevne retsgrundsætning om generel inhabilitet kunne afskære en ansats medlemskab af et udvalg, hvis det må konstateres, at vedkommende relativt hyppigt, herunder ved sager af større betydning, vil være specielt inhabil ved behandlingen af sager i udvalget.

Da reglen i § 29, stk. 2, litra b, har til formål at sikre borgernes tillid til forvaltningen og effektiviteten i de stående udvalgs arbejde, vil jeg på det foreliggende grundlag ikke tage initiativ til at ændre reglen.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at andre ansatte end de i kommunestyrelseslovens § 29, stk. 2, nævnte, som udgangspunkt ikke vil være afskåret fra medlemskab af et stående udvalg. Ønsket om repræsentation af et medlem med faglig erfaring fra et forvaltningsområde, der henhører under udvalget, vil derfor normalt kunne imødekommes ved, at den ansatte i den periode, hvor vedkommende er medlem af udvalget, ikke varetager ledende administrative funktioner på det pågældende forvaltningsområde i regionen.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll-Bille